

den Bestemmelse, at det Fornødne herom skal fastsættes ved et af Kongen billiget Regulativ og foreløbigt af Justitsministeriet. Søvrigt har Udvalget tænkt sig, at det Vederlag, der maatte være at tillægge Kjøbenhavns Overformynder, naar han maatte være villig til at overtage Bestyrelsen, passende kunde ansættes til 500 Rb., hvorved han vilde erholde en Gage af ialt 4,000 Rb., og at en særlig ansat Overformynder ikke vilde kunne aflægges med et ringere Vederlag end 2,500 Rb., at et Beløb af omtrent 3,000 Rb. vilde være tilstrækkeligt til Lønninger for de andre Embeds- og Bestillingsmænd, samt at der til Porto, Skrivematerialier og andre Kontorfornødenheder vil medgaae et Beløb af omtrent 1100 Rb.

ad § 3.

Den i denne Paragrafs første Affnit indeholdte Bestemmelse om, at Gjældsbeviser, som udstedes for Raan af Midler, der bestyres som en samlet Masse, skulle udstedes til vedkommende Overformynderi, medens Gjældsbeviser for Raan af Midler, der bestyres særskilt, skulle udstedes til Rentenydterne, finder Udvalget overflødig, og det foreslaaer derfor, at den gaaer ud.

Den i samme Affnit optagne Bestemmelse, hvorefter de mulige Tab, som de Midler, der bestyres som en samlet Masse, lide, skulle, forsaavidt de ikke kunne dækkes af Reservecapitalen eller paa anden Maade, fordeles paa samtlige Lodtagere i Massen efter Forskrifterne i Reskriptet af 31te Januar 1794, har Udvalget ikke kunnet finde hensigtsmæssig, men vil tillade sig nedenfor (ny § 5) at foreslaae en anden Ordning. Søvrigt kan Udvalget ikke tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer Udvalget, at Udkastets ny nævnte Bestemmelse ikke stemmer med, hvad der i Udkastets § 4 næstsidste Affnit er bestemt. Efter hiin Bestemmelse skulle de Tab, Overformynderimassen liden, fordeles paa Lodtagerne i hver Overformynderimasse for sig, medens efter den sidste Bestemmelse det Beløb, hvormed Overformynderiets Indtægter overstige dets Udgifter, skal anvendes til Dannelsen af en fælles Reservecapital. Det forekommer Udvalget, at saafremt hver Overformynderimasse skal bære sit Tab, bør ogsaa hvert Overformynderi have sin Reservecapital.

§ Paragrafens 3die Affnit er der som Midler, der skulle bestyres særskilt, nævnt Løssøreffekter og Forbringinger paa Naturalhjælper, som maatte være tillagte enkelte Myndlinger. Det er imidlertid, om end kun sjældnere, ogsaa Tilfældet, at en fast Eiendom tillægges en Umyndig; og at den da ogsaa bør bestyres særskilt, er en Selsølg, men Udvalget har dog anseet det rettest, at det Fornødne herom for en Fuldstændigheds Skyld optages i Paragrafen.

De i det sidste Affnit af Paragrafen indeholdte Bestemmelser passe ikke til den Ordning, som Udvalget har tilladt sig at foreslaae, og Udvalget har derfor troet, at det bør ubelades. Den fornødne Bestemmelse om Obligationernes Forsyning med prohibitiv Paategning er derimod optaget i en ny § 4. Søvrigt har Udvalget troet, at saavel dette Forhold, som Bogholderiet, Regnskabsførelsen og Kassevæsenet under Overformynderiet, Aktivernes Opbevaring m. m. bør ordnes i Eighed med, hvad der er foreskrevet for Kjøbenhavns Overformynderi, i hvilken Henseende henvises til Reskr. 12te November 1817 og 17de August 1842, Beskjendtgjørelse 31te December 1857, Kgl. Resol. 13de Februar 1858 og 20de Marts s. A., junfr. Skriv. 25de Febr. 1858 (Dept. Tid. 1859 S. 576).

ad § 4 (ny § 5).

Ved selve de under 1 a og b gjorte Forslag har Udvalget Intet fundet at erindre. Kun har Udvalget troet af de Grunde, som nedenfor ville blive anførte, at burde foreslaae, at de Kapitaler, der nu indstaae i Helsingør Kjøbstads Overformynderi eller i Fremtiden tilfalde Umyndige, som efter den nugældende Lovgivnings almindelige Regler vilde have hørt under dette Overformynderi, indtil videre fritages for de der nævnte tvende Afgifter. — Derimod har Udvalget ikke kunnet bifalde det under Nr. 2 gjorte Forslag, hvorefter Debitorerne for direkte Udlaan fra Overformynderiet skulle foruden den sædvanlige Rente svare $\frac{1}{4}$ pCt. aarlig af vedkommende Kapitaler. — Det er nemlig forekommet Udvalget betænkeligt ved denne Leilighed at rokke ved den for Udlaan i faste Eiendomme almindelige Rentefod, 4 pCt., og ligesom at give den Tilhøielighed,